

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 45.

V Mariboru, dne 8. novembra 1900.

Tečaj XXXIV.

Nove spletke.

Peter Končnik je bil prvotno določen
deželni nadzornikom za ljudske šole na
Spodnjem Štajarskem. Toda odločen odpor
slovenskih poslancev proti osebi Končnikovi
na eni strani in na drugi strani kričanje
nemških radikalcev proti ustanovitvi de-
želno-nadzorniškega mesta za spodnještajarske
ljudske šole je povzročilo, da je Peter Končnik
ostal ravnatelj nemške celjske gimnazije,
dokler ga ni Hein z dovoljenjem Schweglovim
pridobil za nadzornika kranjskega šolstva.

Toda kakor izvemo iz zanesljivega vira,
Peter Končnik ne bo dolgo ostal na Kranj-
skem, ampak bo tamkaj preživel samo pre-
hodno dobo. Potem pa ga dobimo na Šta-
jarsko nazaj in sicer na Linhartovo mesto.
Peter Končnik se bo moral umakniti gosp.
Linhartu.

Kdor je opazoval zakulisne dogodke, ki
so se vršili v zadnjem času v Gradcu in na
Dunaju, je vedel, da Linhart ne bo več dolgo
ostal na Štajarskem. Na Dunaju je zgubil
zaupanje, v Gradcu pa so spoznali njegovo
strokovno nesposobnost. Mislili smo seveda
vsi, da bo moral Linhart prostovoljno stopiti
v pokoj. Toda Linhart ne bi rad šel v pokoj
in oklenil se je barona Heina. Ta nima ni-
česar proti Linhartu, da pride ob novem letu
na Kranjsko in ničesar proti Petru Končniku,
da nadaljuje svojo karijero na Štajarskem.

Mi se veselimo, da odide Linhart s Šta-
jarskega. Kajti pod njegovo vlado je naše
spodnještajarsko slovensko šolstvo grozno
trpelo. Ono se ni razvijalo kakor bi se mo-

ralo in moglo, pač pa se je bujno razvijalo
šulferajnstvo in pa renegatstvo med našim
učiteljstvom. Linhartova doba ostane izmed
najžalostnejših dob v razvoju našega ljud-
skega šolstva.

A ker vemo, da bi pod Petrom Konč-
nikom Linhartov duh vladal naprej, za to
se nikakor ne moremo veseliti njegovega
dohoda, ampak moramo že kar naprej od-
ločno protestirati. Za šolstvo na Spodnjem
Štajarskem hočemo svojega posebnega nad-
zornika, ki bo ljubil in gojil naše šolstvo.
To je naša pravica, to nam je tudi obljub-
ljeno in od tega ne odstopimo. Peter Končnik
pa ni mož, ki bi nam jamčil, da bo gojil
slovensko šolstvo, ampak ravno nasprotno,
za-to bi bilo njegovo imenovanje nadzornikom
spodnještajarskega šolstva nova Slovincem
storjena krivica.

Sedaj nimamo poslancev, ki bi na Dunaju
zastopali naše koristi. A imamo kandidate,
o katerih se ve in kateri sami vedo, da bodo
izvoljeni poslancem. Ti naj gledajo na-to, da
se Slovincem da njih pravica in da se jim
sedaj v neparlamentarnem času ne dajejo
zaušnice.

Ljudsko štetje.

Vsakihi deset let se v celi Avstriji pre-
šteje, koliko je vasi, hiš, živine, ljudi moškega
in ženskega spola, koliko žoenjenih in neo-
ženjenih, koliko Slovencev, Čehov, Hrvatov,
Poljakov, Rusov, Nemcev itd. Letos se bo

zopet vršilo tako štetje. Po mestih in trgih
se že razpošiljajo napovedovalne pole, po de-
želi pa se bodo imenovali posebni uradniki,
da izvršijo štetje. Čas je torej, da izprego-
vorimo nekoliko besedi o letošnjem štetju.

Podatki ljudskega štetja ne zanimajo
samo znanstvenikov in učenjakov, ampak
tudi politično javnost. Pri nas v Avstriji se
namreč nasproti narodom ne postopa tako,
kakor zahteva pravica, ampak po njihovem
številu, po njihovi številni premoči. Zato pa
moramo biti posebno manjši narodi pri iz-
vrševanju ljudskega štetja previdni in pozorni.
Kajti vedeti moramo, da je ljudsko štetje
pri nas v Avstriji vir in podlaga, po ka-
teri delijo pravice v javnem življenju.
Od tega, da nas naštejejo zadosti, da izka-
žemo upoštevanja vredno število, je odvisno,
da se smemo v javnih uradih posluževati
svojega jezika ter zahtevati, da tudi javni
uradi občujejo z nami v slovenskem jeziku,
da dobimo slovenske šole itd. Ljudsko štetje
pa ni važno za nas samo zaradi politične
koristi, ampak tudi zaradi politične časti.
Kajti kadar se enkrat izvrši ljudsko štetje,
razširijo se uspehi tega štetja po vsem svetu,
vsi jih čitajo, da se poučijo o razmerah v
Avstriji. In naše število ne sme pojmati od
enega ljudskega štetja do drugega, ampak
mora postajati večje, mora rasti. Mi Slovenci
nismo propadajoč, ampak vzbujajoč se narod.

Toda marsikateri bo menda rekel, to je
nespametno zahtevati, da naše število mora
rasti in ne pojmati. Kolikor nas je, toliko
nas je, in vse drugo so same prazne besede.
Le polagoma! Te besede bi bile docela opr-

Listek.

Na lovu.

(V. Kosmák. — Jan Stanovský.)

(Dalje)

»Pozor! Gozdar je že zatrobil. Dokler
gonjači ne pridejo blizu in gozdar ne zatrobi
drugič, ne smete streljati v letovišče! Pustite
najprej zajca, da skoči in zbeži na polje, in
potem včesnite po njem, da se mu zapraši
s kožuha. In zdaj tiho! Stopite na svoje
mesto!«

* * *

Bil je jasni dan v listopadu. Babje pšeno
je poletavalo po zraku in les je igral v barvah
razkošnih, tu žoltih, tu rudečih, tam zopet
zelenih, in kadarkoli je potegnil veterček in
sem se ogledal na rebra okoli sebe, vedno
v novih odsencah in oblikah se je valovito
zibalo mladole in grmičje, rastoče na njih.
V prirodi je zavonjala nekaka turobno vpli-
vajoča vonjava, solnce se je posmehovalo
kakor oko starčevo, medlo in vendar milo,
— vse je bilo tako tiho, mirno, k snu va-
beče. Izpod grma je zrla na me bela cvetka,
vljudno, odkritosrčno, nedolžno, kakor bi ne

slutila, da je zima pred durmi. Bogve, kako
se je tako zakasnila.

Od daleč se slišijo klici gonjačev: »Ho,
hahó! haz! hahaha!« in klepanje s palicami
ob drevje. Tuintam se sliši pok. — Gnali so
od drugega konca proti nam.

Bazala s škofovskim lovcem sta mi stala
ob boku, jeden ob levem, drugi ob pravem,
naslonjena na drevo. Držala sta puške mirno
v naročji in kadila.

»Sem tako ne pride nič takoj«, je rekel
Bazala, obrnivši se k Škofovskemu — »na
koncu čakam na srnjaka. Kje pa je danes
stari gospod glavar? Sicer je vedno med
prvimi!«

»Zlodej ga ve!« je odvrnil Škofovski.
»Mogoče ga je že vendar enkrat protin po-
sukal. Naježil se je nad nami že dovolj,
mrmrek stari! Na vsakem psu je videval
hibe, le njegov je bil dober!«

»In mrcina ni bila vredna niti vinarja«,
je pristavil Bazala.

»Niti pipe tobaka!«

V grmu je nekaj zašumelo. Bazala je
pomeril z očmi in mi zaklical: »Pozor, zajc!
Gre proti vam. Le dobro merite!«

Nastavil sem puško, meril, meril in se
nisem mogel odločiti k strelu, dok ni zajc
okoli me — skok! — z lovišča ven. Bazala
se je obrnil, posvetil za njim kakor nič, zajec

se je prekucnil in pes je skočil za njim ne
vedé, kako bi se zviljal.

»Dobro, dobro«, — ga je pohvalil gospod,
»le se zopet vleži!«

Krik gonjačev se je bližal, — strelji so
bili gostejši.

»Torej glavar ima pre novega psa —«
je začel Škofovski.

»Drži jezik za zobmi!« ga je zavrnil
Bazala, že se valijo proti nam.

In v resnici: v grmovju je zapraščalo
in dva kosa srnjetine sta se gnala naravnost
proti nam.

»Ne streljajte!« je vpil name Škofovski,
mahaje z roko, »jeden kos je srnka!«

Kadar sta mu dobežala v streljaj, se je
razkoračil, nameril in — bac! bac! po njima.

Pes je skočil, se spustil za njima in oba
lovca sta se pripognila in zrla skozi grmičje,
kje srnjak pade.

Naenkrat je zaklel Bazala: »Eh pre-kli-
cano, saj srnjak beži boljše nego srnka. Ti
si lovec? Iztakniti ti oko in pluniti tam. Če
bi bil škedenj, še tega ne bi zadel! Zakaj
nisi pustil temu streliti?« je pokazoval name.
»Ta bi bil poprej zadel!«

Pes je medtem pribežal brez vspeha
nazaj.

»Vidiš«, je zopet vpil Bazala, »pes že s
sramoto prihaja! Sram ga je svojega gospoda!«

vičene, ako bi mi ne živeli v Avstriji, kjer še imajo Nemci politično nadvlado. Toda mi živimo v Avstriji, v nemškem duhu vladani, in s tem dejstvom moramo računati.

Prvo ljudsko štetje je bilo pri nas l. 1869. Takrat se je vršilo štetje na podlagi narodnosti, na podlagi materinega jezika. Pokazalo se je, da imajo Slovani v Avstriji večino nad Nemci. To je vzbudilo pri Nemcih strah in začeli so misliti na sredstva, kako bi se dalo doseči, da pri prihodnjem ljudskem štetju dokažejo, da število Slovanov nadežuje ali da vsaj ne raste v istem močnem razmerju kakor Nemcev in zaželeli so si, da se naj ljudsko štetje odslej vrši na podlagi občevalnega jezika. Njihova želja je postala zakon. Pri nas se vrši odslej ljudsko štetje na temelju občevalnega jezika.

Ker pa se pri nas na Avstrijskem vrši ljudsko štetje na temelju občevalnega jezika, za-to je slepilo, ako kdo reče, v tem mestu je n. pr. toliko in toliko Nemcev in toliko Slovencev. Recimo, kak slovenski fant ali slovensko dekle služi v Judenburgu na Gornjem Štajarskem pri nemški družini. Občevalni jezik je nemški, pri ljudskem štetju moral bi vsak napovedati svoj občevalni jezik, torej slovenski fant in dekle tudi nemški jezik. Po podatkih o ljudskem štetju bi se potem lahko reklo, da v Judenburgu ni nobenega Slovencev, in vendar bi bila to laž. Občevalni jezik so zahtevali in uvedli Nemci le zaradi tega pri ljudskem štetju, da lahko več Slovanov prištejejo v svoje nemške vrste.

Mnogokrat je tudi nemogoče napovedati svoj občevalni jezik. Nemški uradniki po naših spodnještajarskih mestih in trgih morajo v uradih skoro izključno občeovati le v slovenskem jeziku. Ali je torej njih občevalni jezik slovenski? Doma pa občeujejo z ženo in otroci nemški, s služabniki pa zopet slovenski. Kaj je torej njih občevalni jezik? Kako se pri takih razmerah naj vedemo pri napovedovanju občevalnega jezika? Naše mnenje je naslednje.

Vsak mora dati vpisati kot občevalni jezik svoj materni jezik. Kajti materni jezik to je njegov občevalni jezik, le materni jezik služi vsakemu poštemu človeku kot občevalni jezik. Če pa je po razmerah prisiljen govoriti tudi drug jezik, potem še ni to njegov občevalni jezik, ampak občevalni jezik onega, s katerim je prisiljen govoriti. Pri naših razmerah je torej dolžan vsak napovedati kot občevalni jezik svoj materni jezik.

Vsak kdor bi drugače izpovedal, sploh kdor bi kaj neresničnega izpovedal, zapade

kazni do 40 kron ali do 4 dnevnega zapora. In vsakega vestnega človeka dolžnost je, da naznani iste, ki pri ljudskem štetju ne povejo resnično svojega občevalnega (materinega) jezika, da se oblasti naznani in kaznujejo.

Po deželi bodo ljudsko štetje izvrševali za ta posel posebej določeni uradniki. Ako bi koga nagovarjali, naj da vpisati, dejstvu nasprotno, nemščino kot svoj občevalni jezik, naj ga takoj vsak naznani zaradi napeljevanja h kaznivim dejanjem. Vsakega Slovence je dolžnost in pravica zahtevati, da se njegov občevalni (materni) jezik resnično zabeleži v rubriki za ljudsko štetje.

Po mestih in nekaterih trgih se pošiljajo napovedovalne pole strankam na dom. Slovenci, ne sramujte se javno pripoznati svojega jezika. Dijaki, služabniki, delavci pazite, da bodo vaši gospodarji pri vas vpisali jezik, v kojem vi občeujete, to je vaš slovenski jezik! Pomnite besede krasne slovanske pesmi »Hej Slovani«, ki se glase:

Črna zemlja naj pogoltne,
tega, kdor odpade.

Politični ogled.

Volilno gibanje. Kranjski nemško-liberalni veleposestniki bodo volili v državni zbor barona Švegla in na mesto grofa Erv. Auersperga grofa Barbo. — Slovensko-liberalni kandidat za peto kurijo na Kranjskem g. Jelenc se je zadnjo nedeljo hotel na Viču pri Ljubljani predstaviti svojim volilcem, a socialni demokrati in krščanski socialci so mu pravili tako gorke, da jim je ušel, na kar je bila kandidatura Jelenca soglasno odklonjena. — Konservativno štajarsko nemško veleposestvo se tudi letos ne bo udeležilo državnozbornih volitev.

Nadvojvoda Leopold Salvator, ki je tako naglo bil odpoklican iz Zagreba na Dunaj, kjer je užival med Hrvati veliko naklonjenosti, je ob svojem odhodu odklonil vsako ovacijo, ker bi se znala krivo razlagati. Sedaj pa sporoča Zagrebčanom iz Dunaja, da ni nobene zapreke več, ako mu hočejo pri prihodnjem obisku Hrvati pokazati svoje spoštovanje. Zagrebčani se pripravljajo na veliko bakljado.

Izjemno stanje v Španiji. Nova vlada Azcaragova je razglasila izjemno stanje čez celo Španijo, baje, ker hočejo v kali zatreti vsako gibanje Karlistov. Take stroge naredbe izzivajo le odpor.

Vojska v Južni Afriki. Transvalski predsednik Krüger se pripelje v Marseille na

Francoskem. Tam se vrši pod Krügerjevim predsedstvom posvetovanje transvalskih dostojanstvenikov o nadaljnjem postopanju. Vrhovno poveljstvo nad bursko armado z velikim uspehom izvršuje general Botha. Načelnik angleških čet v Južni Afriki je postal lord Kitchener.

Nova pridobitev Rusije. Časniki poročajo, da se je tibetanski kralj, Dolaj Lama, poklonil ruskemu carju v Livadiji, da mu položi v roke varstvo širne tibetanske države. Tudi kitajski poslanik v Petrogradu se je šel poklonit carju v Livadijo. Ta dogodek pa je zopet silno razburil Angleže, kateri vidijo v tem novo pridobitev Rusije v vzhodni Aziji. Tibet je v enem oziru samostojna država, vendar je s svojo upravo odvisna od Kine in mora često storiti le to, kar velevalo v Pekinu. »Dolaj Lama«, čeravno ima oblast in sijaj polboga, je vendarle orodje v rokah kitajskih princev in ministrov. Zgoraj omenjenim korakom pa je izrečeno, da je hotel Li-Hung-Čang izraziti popolno zaupanje Rusiji, ob enem pa zahvalo za to, kar je dobrega storila in še bode. Ako se vzame, da je Tibet jedina civilizovana država, ki ne mara Evropejcev, je ta politični akt pravo zmagovalstvo za Rusijo, ki si pridobiva kraljestva in pokrajine na veliko jezo Nemcev in Angležev. Angleži se že prizadevajo blizu 100 let, da bi našli pot iz Indije preko Tibeta, a ni se jim posrečilo.

Vojska na Kitajskem. Zopet so se dogodile na Kitajskem izvenredne stvari. Princ Tuan je pobegnil, t. j. oni grozni princ, ki je duša vsega boksarskega ustanka in vodja krvavega klanja kitajskih kristjanov. Pobegnil pa je v Mandžurijo in sicer preoblečen v meniha budhističnega reda. Tuan bi bil moral v kratkem biti usmrten, a dali so mu priliko, da se odtegne kazni in skrije, kar je zdaj tudi storil, skrivaj pa nadaljuje svoje delo proti inozemcem. Njegov sin, ki bi imel dobiti nasledstvo na kitajskem prestolu, izgubi to pravico, tako vsaj se čuje. Enako poročajo časniki malo verjetno novico, da sta princa Lin-Kun-Ji in pa Čan-Či-Tung nujno prosila kitajski dvor, naj brž pomori vse krive prince, ministre in boksarje, ker drugače je v nevarnosti obstanek Kitaja. Mednarodno sodišče v Pekingu je obsodilo na smrt in tudi takoj ustrelilo tri Kitajce in sicer državnega blagajnika v Pao-tingfu, nekega guvernerja in enega polkovnika. Toda taki nastopi inozemcev proti domačinom le še bolj razburijo merodajne kitajske kroge in seveda tudi vojaštvo, katero se maščuje, kjer more.

»Pre . . . betaranca ta flinta!« se je hudoval Škofovski in je znova nabijal. »Kaj dela danes? Saj sicer — —«.

»Na flinto se ne huduj, ta je dobra, — ampak strelec ni nič vreden!« se je pričkal Bazala in oči so mu gorele, kakor bi bil najbolj razjarjen. »Več se mi ne prikaži v mojem revirju, ti grdoba! Vse zajce mi splašiš, kadar le stopiš sem. Vse se te boji, grdun!«

»Prestaneš! sicer te vstrelim! Kolikokrat si že ti strelil zastonj, tega ne veš?« je kričal Škofovski divje.

Ta dva sta si bila najboljša tovariša in davala sta se tako iz same srčnosti. — Bila je taka navada pri starih lovcih, kadar so bili dobre volje.

»Ho, hohó! pozor! zajc!« so kričali gonjači pred nami, in trije zajci so jo metli naenkrat. Jednega je vstrelil Bazala in druga dva Škofovski.

»Nu, da se ti je vendar enkrat posrečilo na vsak pok jednega!« je klical Bazala.

»Saj je čudež. Kadarkoli stojim zraven tebe, kakor bi imel začarano — nič in nič! Na drugem lovišču se postavim drugam!«

»Idi, četudi k zlodeju! — Pozor!«

In zopet — bac, bac! in trobente so zazvenele. »Z lovišča ven!« je klicano.

Nekaj zajcev še je pobegnilo ven, za

temi so palili na polje. Nekateri se je zvalil, nekateri je bežal po treh in kjer sem jaz stal, utekli so štirje popolnoma zdravi. Meril sem na vsakega, toda predno sem jaz nameril, — kje je bil že zajc!

Gonjači so prišli do nas. Odtrobili so in Bazala je vesil puško na ramo in zaklel: »Beštije, ti zajci! Kakor bi vedeli, kje stoji najslabši strelec — tam se rinejo kakor splašeni! — Zakaj niste streljali?«

»Jaz ne vem! Predno sem vzel zajca na zrno, je bil že daleč.«

»Na drugem lovišču streljajte, če pade kaj ali ne — le streljati! — Imate kokotek dobro spuščeno? Kažite! Dobro! — Vi, Franc, vzemite zajce! Jaz jih imam pet, Škofovski šest. — Kje je?«

»Odišel je.«

Pravim: »Mogoče se huđuje?«

»Oh ne! mi se poznamo. Ampak da ni zadel! Čudna reč! Ta se ne postavi danes zraven me, da se mu ne bi to zopet pripetilo.«

* * *

Šli smo na rob lesa, kjer so se shajali vsi strelci in gonjači, vsak s svojim plenom. Ustreljenih je bilo v celem 82 zajcev in pa 2 srni. Divjinar, kateri je bil tudi na lovu in je že naprej odkupil vse zajce in srne,

kolikor jih bode postreljeno, prešteval si jih je še enkrat in potem je je deček odpeljal. Jaz sem bil z mladeničem Ridlom in penzionistom Vocolko, kateri je veli jednega zajca ustrelil, — v govoru. Prišel je k nam mlinar in nam podaval piti s čutare.

»Zahvaljujemo se, nimamo še žeje!«

»Žeja mora biti vedno«, je rekel mlinar.

»Kdor nima veselja piti, nima niti biti — ni vreden niti beliča: jaz jo imam vedno«, in nagnil je pošteno. »In če smem, slavna družba vprašati — kdo je ta bradač, ki je za našim imenitnim gospodom gozdarjem še enkrat štel zajce?«

»To je divjinar. — Kupil je takoj pred lovom vso divjačino.«

Mlinar je izbulil oči. »Ima nos in brado kakor žid. Kaj ne?«

»Saj je žid!« nasmejaj se je mladenič.

»Ti nebodigatreba!« se je raztogotil mlinar. »Tako, že tudi v to se mešajo? Sami tega ne jedó, pač pa nam izpred ust kupujejo, da bi k temu poštem človeku nikakor ne mogel priti na lažji način. Počakaj, Izmael, tebi danes dam! Godilo se ti bo po pasje! In gospodje, če mu eno zasolim, ne da bi me zapustili!«

»Tega pa že ne! Stali bomo pri vas, kakor garda!«

(Dalje pride).

Dopisi.

Iz Maribora. (Gledališčna predstava.) Tako polne še slavnostne dvorane našega Narodnega doma nismo videli kakor zadnjo nedeljo povodom predstave »Mlinar in njegova hči«. Ako se bodo ti vsi dali s svojci pri letošnjem ljudskem štetju vpisati kot Slovenci, potem nas bo v Mariboru kot listja in trave. Igra se je predstavljala izborna. Najrajši bi vsakega igralca posebej omenili in pohvalili, pa gotovo bi nam zavoljo velikega števila igralcev tokrat zmanjkalo nazadnje pohvalnih izrazov, kakor so: izborna, izvrstno, nenadkriljivo, dovršeno in drugi enaki. Zato jim izrekamo skupno svoje občudovanje nad njihovimi zmoglostmi na gledališkem odru. Med mnogobrojnimi posameznimi dejanji je svirala značajna igre primerno veteranska godba mariborska. Navadno kritiziramo igralce, danes pa bi radi nekaj povedali gledalcem. Večina nas gre v gledališče, da imamo kak dušni vžitek. Dovršeno igranje naših marljivih diletantov nam ga tudi v dovolj obilni meri ponuja. Toda pri vsaki resni igri nas moti peščica nedorazumljivih gledalcev, ki še s svojimi mišicami za smeh ne znajo primerno razpolagati. Njih ravnanje moti resne gledalce, pa tudi igralce. Gmotni uspeh tega večera, odločen za družbo sv. Cirila in Metoda, je bil baže jako povoljen. V nedeljo dne 11. t. m. igrajo v Narodnem domu diletantje bralnega in pevskega društva »Maribor«. — Dne 25. t. m. pa priredi čitalnica sijajen Slomšekov večer s petjem in pa s predstavo Lendovškovih dramatičnih prizorov »Slomškovo rojstvo«. K temu večeru se pričakuje posebno veliko gostov od zunaj.

Iz Ponikve. Kdor bi sodil naše razmere po nazorih znanega dopisca »Domovine«, prišel bi do popolnoma krivih zaključkov. Nedolgo je od tega, kar je vpil, kaka nevarnost preti pri obč. volitvah od nasprotnikov, med temi so paradržale, seveda, tudi dolge gosposke suknje, t. j. duhovništvo. In nobeden »nasprotnik« niti s prstom ni mignil zaradi volitev, nobenega zunanega upora in vpliva ni bilo. Pri nas v obč. ni mogoče, da bi zmagala nemška stranka, ker take ni, trije še menda niso stranka.

In sedaj zopet hvali, menda isti dopisnikar, da so zmagali »vključ zunanji vplivom« — ta zunanji vpliv pa je bil le v dopiščevih možganih — narodnjaki, ter je ves »osupnjen nad razsodnostjo in obsodbo« občinskih odbornikov, ker so, baže za kandidato Hribarjevo. Da, s slanino se miši lové. Treba se dobrikati ter dokazovati, kako so grozno »razsodno« ukrenili, ker so se izrekli za Hribarja. Če se so? To je ravno vprašanje! Mi smo trdno prepričani, da gsp. dopisnikar vzklik svojemu »prisluškovanju« — prisluškovanje, kako možat posel — ni razumel prav.

Potem gsp. prisluškovalec trdi, ga gsp. Žičkar ni ukrenil čisto nič zaradi resolucij, katere so mu volilci izročili pred 2 letoma. Čujmo Žičkarja samega, kar odgovarja na to predbacivanje v pismu dne 31. oktobra t. l.

»Za 2letno vojaško službo sem storil to, kar so storili drugi slovanski poslanci, da sem namreč podpisal dotični predlog. Da se o predlogu ni razpravljalo, tega nisem jaz zakrivil. Doposlali so mi lani 2 ali 3 peticije, naj se popravijo Vaše ceste. Dobro! jaz sem eno priporočil in izročil c. kr. ministerstvu za notranje zadeve, drugo deželnemu odboru in tretjo c. kr. okraj. glavarstvu v Celju. Ne vem, kaj bi bil mogel več storiti!«

Tako gospod Žičkar!

Taki negotovi gospodiči pa mislijo, da poslanec lahko doseže vse, kar le hoče, in da posebno naše slovenske poslance na Dunaju čakajo ministri kar v rokavicah, da bi vstregli vsaki želji njihovi.

Ako povzamemo celo delovanje gospoda Žičkarja, vsak kdor je resnicoljuben, ne bo zamogel tajiti, da je naš poslanec storil, kar

se je v danih razmerah v obč. storiti zamoglo, in da je dopisnik »Domovine« govoril naravnost neresnico, kakor glede odloka našega občinskega odbora, tako glede delovanja gsp. Žičkarja, za katerega bodo stali naši volilci »vključ zunanji vpliv«.

Sicer bi pa temu »Narodovemu« valptu dali tudi njemu koristni nasvet, naj »prisluškuje« tam, kjer mu je treba, da bo prej ko prej postal koristen ud človeške družbe, posebej še slovenskega naroda.

Sv. Jakob v Slov. goricah. (Politični shod in Slomškova slavnost). Ob prav obilni udeležbi Jakobčanov se je prav lepo izvršil v nedeljo dne 4. nov. politični shod s Slomškovo slavnostjo. Po predsednikovem pozdravu je nastopil kot govornik narodni kmet Janez Rošker od Sv. Jurija v Slov. goricah. Govoril je o bližajočih se državno-zborskih volitvah in sicer s popolnim uspehom. Toplo je priporočal izvolitev prof. Robiča in kmeta Mlakarja. Viharno odobravanje je bilo zaslužno plačilo vrlemu kmečkemu govorniku, ko je končal. Jakobčani, pokažite pri volitvah volilnih mož, da ste res močnejši, da niste le pri shodih navdušeni za naš narodni napredek, nego tudi pri volitvah! Na tem shodu se je mislil kandidat Mlakar predstaviti, toda zadržala ga je bolehnost. Njegovi kandidaturi je itak ves zbor soglasno pritrdil. Na to so bile med splošnim odobravanjem vsprejete znane jareninske resolucije, zraven njih še nekatere, ki jih objavljamo na drugem mestu. Zanimivo je, kar je povedal predsednik pri pojasnjevanju gesla »Proč od Gradca!« Tretjina štajerskega prebivalstva ni toliko vredna, da bi imela pri namestništvu v Gradcu tudi svojega moža v višji službi! Iz merodajnega vira mu je znano, da n. pr. pravila slov. društev v Gradcu še prej prelagajo v nemški jezik, da jih morejo razumeti in potrditi. To se je pred 2 letoma zgodilo tudi pri pravilih jareninskega političnega društva. Zakaj? Zato, ker nikdo onih visokih gospodov pri namestništvu ne razume slovenski, Slovenca pa ondi ni nobenega v višji službi. To je pravica, ki jo uživamo Slovenci?! To je škandal! Sedaj predsednik zaključil politični shod in prične se Slomškova slavnost. Mladenec Sekolov izvrstno deklamuje Slomškovo »Popotnica vojaška«. Na to pa predsednik Gomilšek spregovori slavnostno besedo o Slomšku. Vsi zborovalci so navdušeno pritrdjevali govornikovim besedam. Želeti je le, da najde naš Slomšek obilo posnemovalcev med Jakobčani! Mladenec Sekolov še prednaša Lendovškovo pesem: »Slomšku«, na to pa predsednik zahvali ljudstvo za obilo udeležbo in sklence slavnosti, na kar iz grl vseh navročih zadone trikratni mogočni živio! papežu in cesarju. — Mirno in dostojno se je vršil ta politični shod in Slomškova slavnost, prirejena od jareninskega političnega društva. Bog daj, da obrodita obilen sad!

Volilno gibanje.

Gornja savinjska dolina. Občini Solčava-Luče sta imeli v nedeljo 28. okt. shod in so se navzoči soglasno izrekli za gospoda Žičkarja in Berkso. Tu sta bila zbrana župana s svojimi odborniki in drugimi volilci in duhovščina. A vsled tega ne porečemo cela Gornja savinjska dolina je za Žičkarja, kakor bahato to dela za Hribarja kak moziški »veleposestnik!« in zadrečki župan se svojim Žagarjem brez žage.

Iz Haloze. Koga naj volimo v peti kuriji ali Žičkarja ali Hribarja? Mi Haložani smo edini kakor en mož in glasovali bomo za gsp. Žičkarja. Ko se za našo bedo ni zmenil noben živi krst, potegoval se je gsp. Žičkar krepko za nas ter nam izposloval 60.000 K državne podpore. Znano je, da je naša vlada kaj trdega srca, posebno nasproti slovenskemu kmetu, in ni lahko izviti ji tolike svote denarja. A Žičkar se je vrlo potrudil

in hvala mu gre, da se je vlada vendar enkrat na nas ozrla skozi veliko okno. Bila bi torej največja nehvaležnost zavreči tako skrbnega poslanca, pa seči po novincu. Nadalje pa bi bila kaj grda nehvaležnost, gsp. Žičkarju odreči svoje glasove, ko še uživamo dobrote edinega njegovega truda. Tako početje bi bilo Haložam v nečast. Volili bomo torej enoglasno Žičkarja, ki ima srce za slovenskega kmeta. Žičkar za Haloze, Haloze za Žičkarja!

Haložan.

Sv. Krištof pri Laškem trgu. Podpisano predstojništvo javi svojim volilcem, da bo za prihodnji državni zbor odločno podpiralo za V. kurijo kandidata g. Žičkarja in nikogar drugega, ker se je ta izkazal kot vrli zastopnik vseh stanov naše občine: kmečkega, rudarskega in obrtniškega.

Županstvo Sv. Krištof dne 1. nov. 1900.

Karol Šunta, župan; Josip Simonič, svetov.; Andrej Rebozu, odbornik. Vsi kmetje s soglasjem vseh odbornikov.

Podpisane občine damo s tem na znanje, da mi ne posedujemo posestnika, najsi bo za volilnega moža za volitev v državni zbor voljen kateri si bode iz naše sredine, da bi volil katerega drugega kandidata, kakor gsp. Jožefa Žičkarja, katerega zasluge so nam predobro znane.

Občina Ljubnica, 4. novembra 1900.

Anton Rotonik, župan.

Občina Brezen, 4. novembra 1900.

Ivan Skok, župan.

Občina Sp. Dolič, 5. novembra 1900.

Jernej Jevnišek, župan.

Vitanje. Tukajšno podporno delavsko katoliško društvo, katero je ustanovil gsp. Josip Žičkar, se je trdno zavezalo, da ne voli drugega kakor velezaslužnega poslanca Josipa Žičkarja zopet v V. kurijo. Tudi vse občine, katerim je pastiroval J. Žičkar neumorno in vstrajno-vneto skozi trinajst let, oddale so enoglasno zaupanje g. Josipu Žičkarju v V. kuriji. Mi smo za njega! Zastonj torej onemu demokratu Čobalu vpitje in rožljanje po vitanjskem trgu. Mi kmetje smo prezavedni, da bi plesali na njegovo rešeto. Živio Žičkar!

Iz savinjske doline. Nekaj slovenskim obrtnikom in delavcem v premislek! Toliko se naglašja, da bodi poslanec pete kurije mož, ki bo zavzet za obrtni in delavski stan. Dobro, mi se tudi strinjamo s tem. Poleg kmečkega stanu zagovarjaj ljudski poslanec obrtnika in delavca. A iz tega ne sledi, da bi poslanec moral biti obrtnik ali delavec. Obrtniki in delavci naj gledajo pri izbiri svojega poslanca ne toliko na njegov stan, ampak na to, da bo njihov poslanec deloval v njihovo korist. Glejte, obrtniki in delavci Spod. Štajarja, tak mož je Žičkar. Dne 24. junija 1900 je na shodu v Žalcu poleg kmečkega stanu prav gorko zagovarjal tudi obrtni in delavski stan. Povedal je, da je v zbornici stal vsikdar na strani prijateljev obeh imenovanih stanov, glasoval za premembo tema stanovima škodljivim naredbam, posebič še za spremembo §§. 59, 60 obrtnega reda. Prav posebno pri srcu mu je slovenska obrt, kateri želi vspeha in neodvisnosti od tuje obrti. Tudi za trpinca-delavca pod zemljo je imel gorko besedo in zapovedal, da se je nahajal v zbornici na strani tistih, ki so glasovali za 8urno delo pod zemljo. Dr. Karlovšek mu je za njegovo požrtvovalnost in vnemo za kmečki, obrtni in delavski stan izrekel javno zahvalo, katero so odobrvali na shodu številno zastopani obrtniki in delavci. Slovenski obrtniki in delavci! Žičkar dobro pozna naše stanje, nič manj, kot mi sami, on deluje tudi v naš prid in hasen. Zato mu zaupajmo tudi v prihodnje in enoglasno volimo za poslanca pete kurije gsp. Žičkarja.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Mil. knez in škof so se v ponedeljek odpeljali na Dunaj k škofovskemu zborovanju ter se vrnejo še le prihodnji teden.

Imenovanje. Preč. gospod stolni dekan Lovrenc Herg je imenovan stolnim proštom.

Volilni shod priredi »katoliško politično društvo« za okraj Sv. Lenart v Slov. goricah in sicer v ponedeljek dne 12. listopada ob 2. uri popoldne in sicer pri Sv. Trojici v Slov. goricah v sobani »Kmetijske zadruge«. Na shod sta povabljeni kandidata IV. in V. volilne skupine dr. Ploj in dekan Žičkar. Oba sta svoj prihod že naznanila. Volilci vsega šentlenartskega okraja, pridite v obilnem številu, da sami vidite, poslušate svoje bodoče poslance ter se sami poprej prepričate, ali so vredni Vašega zaupanja ali ne.

Usposobljenostni izpit delajo v Mariboru sledeči gospodje učitelji in gospice učiteljice: Cajnko Avgust iz Sv. Martina pri Vurbergu, Cvetko Fran iz Sv. Barbare v Halozah, Jamšek Fran iz Sv. Florijana ob Boču, Korbar Fran iz Zg. sv. Kunigunde, Kosi Jožef iz Sv. Jurija ob Ščav., Lah Avg. iz Sv. Antona v Slov. gor., Najžer Ivan iz Sv. Tomaža v Slov. gor., Pesek Anton iz Sv. Duha v Halozah, Potočnik Ant. iz Podsrede, Robnik J. iz Sv. Križa pri Mariboru, Amal. Hojnik iz Sv. Lenarta v Slov. gor., Osenjak Marija iz Kalobja, Skrlec Marija iz Sv. Miklavža pri Ormožu in Wutt Ana iz Slivnice pri Mariboru.

Zrtev bele žene. Dne 30. oktobra se je vršil v Novi cerkvi pri Vojniku pogreb, kakoršnega še ni videl ta kraj. Dijaško akad. društvo »Triglav«, kolegi juristi, celjsko pevsko društvo, celjski Sokol in mnogo domačinov spremilo je k večnemu počitku svojega prijatelja, kolego, društvenika in narodnjaka jurista Frana Doklerja. Kratko pred zaželjenim ciljem, pred dovršenimi študijami pobrala ga je nemila smrt sorodnikom, prijateljem in slovenskemu narodu, čegar vrlega sina se je ob vsakej priliki pokazal. Vselej, kadar ugasne kako mlado življenje, stori se tožno tudi neznanecu, kadar pa umre mlad, navdušen, značajan in nadobuden sin matere Slovenije, kakoršen je bil raniki Dokler, je to dvakrat žalostno! Nagrobno govoril je č. g. dekan novocerkovski in odposlanec društva »Triglav«. Do srca segajoč je bil kratek govor č. g. dekana in vsakterega oko se je rosilo, ko je rekel: »V tolažbo, starišem, bratom in sestram moremo le reči, da želimo, da bi se vsakdo od nas tako skrbno na smrt pripravil, kakor se je ta mladenič!« Bodi mu zemljica lahka!

V Pišecah je začela s 1. novembrom poslovati nova pošta. — Lepo starost je dosegel v Pišecah kmet Jože Germovšek, rojen je bil namreč 1806. leta, pokopan pa 1. novembra t. l. — Predrzni tatovi rogovilijo že več časa tukaj; po nekterih hišah so več reči pokrali, v klet vdrli, na drugih krajih so jih domačini komaj odgnali. Našim orožnikom bi želeli več gibčnosti in sreče, da bi brž lopove zalotili in tako ljudstvu strah izgnali.

Ormož. Opozarjamo slovenske kmete iz ormoške okolice in Velikenedelje, ki so dali svoje otroke vpisati v nemško ormoško šolo, da to ni nikaka gimnazija ali celo vseučilišče, ker si ljudje od te ponemčevalnice toliko obljubujejo, nego, da je to navadna dvorazrednica za Nemce, ter se slovenski otroci najbrž niti pošteno pisati ne bodo naučili.

Pameče. Dne 4. t. m. so bili tukaj trije odrasli cigani krščeni. 44letna mati, nje 16letna hči in 14leten sin. Cerkvica je bila natlačena vernih, ki so pazljivo gledali zanimive cerkvene obrede, ter do solz ginjeni poslušali katehumene, kateri so glasno in čvrsto odgovarjali. V kratkem bo mati po-

ročena, ter prejme s svojimi otroci prvo sv. obhajilo, katero se pogojno krščenim še ni podelilo.

V Marenbergu je »Südmarka« ustanovila ljudsko knjižnico, da prej ponemči ondote Slovence. Šulferajn pa ustanovi otroški vrtec. Slovenci na branik za domovino!

Agitacija proti Žičkarju. Že zadnjič smo osvetlili majhen pomen kozjanske izjave za Hribarja. Danes nam je samo dostaviti, da je dr. Peitler izjavil, da ni podpisal one izjave in da sploh ne ve, kako je prišel podpis na izjavo. Popraviti pa nam je, da se v Kozjem res nahaja nek Eduard Böheim. O ljutomerskem zaupnem shodu se nam ponovno poroča, da se nič ni glasovalo na shodu za Hribarja, ampak se samo povedalo, da se konečno udajo sklepom ptujskega zaupnega shoda, kateri pak se je izrekel za Žičkarja. Da se g. sedlar Karba tako poteguje za Hribarja, nam je umevno, ker vemo, s čem je Hribar že pri zadnjih volitvah uplival nanj. Ali deluje sedaj zopet enak »upliv«? — V Kokarjih je uprizoril oni »mnogobrojni« volilni shod za Hribarja jungovski učitelj Žagar; večina kmetov je odšla s flosi in jih ni bilo doma. — Iz Loke pri Planini smo dobili od g. župana to izjavo: »Kakor pred tremi leti, bomo tudi sedaj za poslanca v V. kuriji volili velezaslužnega gospoda Žičkarja. Nedamo se od nobenega nasprotnika več premotiti, ampak kot katoliško misleči volilci njemu zvestobo ohranili.«

V mariborskem glavarstvu so se s 1. nov. začeli razpolagati po različnih občinah imeniki iz splošnega in kmečkega volilnega razreda. Kjer je še čas, preglejte imenike! Naši kandidati so za V. kurijo kmet Fr. Mlakar, za IV. kurijo prof. Robič. Volite le zanesljivo krščanske in slovenske volilne može!

V ptujskem glavarstvu se vršijo volitve volilnih mož dne 12. nov. Janeževci, Drstela, Dobrina, Žetale, Vintarovci, Jurševci, Kočice, Nadole; dne 13. nov. Trnovci, Lanca ves, Sv. Florijan, okolica Slatina, Zgornja Pristava, Jurovci, Sečevo, Slatina; dne 14. nov. Sv. Barbara, Sv. Katarina, Gradiš, Brestovec, Nimno, Slatina, Sv. Elizabeta, Št. Mohor, Tokačevo; dne 15. Turski vrh, Sv. Trojica v Halozah, Gruškovec, Plat, Zavrč, Gorenski vrh, Kostivnica; dne 16. nov. Sv. Marijeta, Formin, Gajevci, Muretinci, Malaves; dne 17. nov. Mezgovci, Možganjci.

V celjskem glavarstvu se začnejo volitve volilnih mož dne 19. novembra in bodo trajale do 29. novembra. Dne 19. novembra volijo Sv. Krištof, Vransko, okolica celjska, Ponikva, Petrovče, Svetina, Sveti Rupert, Sp. Dolič, Kozjak; dne 20. novembra volijo: Laško, Gradec Marija, Mozirje, Sveti Jeronim, Škofja vas, Sv. Vid, trg Šmarje, Griže, Kalobje, Zbelovška gora, Paka, Vitanje, Brezno, Ljubnica. Nadalje prihodnjič.

Resolucije političnega shoda pri Sv. Jakobu v Slov. goricah. Razun znanih resolucij jareninskega shoda so še bile vsprejete sledeče: 1. Shod se odločno izreka proti vpeljavi nemškega kot državnega jezika, ker bi ista popolnoma nasprotovala zakonu o enakopravnosti avstrijskih narodov in bi v obraz bila dejanskim razmeram v Avstriji, v kateri biva le 8 mil. Nemcev, Slovanov pa 14 mil. 2. Shod opozarja visoko vladno, naj ne dela samo obljub, naj ne hlapčuje le nemško-liberalni prusaški birokraciji (uradništvu), temveč naj se postavi vendar že eukrat odločno na stališče pravičnosti tudi nasproti vsem slovanskim narodnostim. Le tedaj, ko bo strla vladohlepnost Nemcev ter podelila Slovanom v zakonih zajamčene pravice, bo zavladal mir in se bo lahko pričelo uspešno gospodarsko delo toli potrebno vsem narodom. 3. Volilci zbrani na shodu pri Sv. Jakobu izražajo upanje, da se v novem državnem zboru najdejo vsi slovanski poslanci ter edino postopajo, da pridejo Slovani v Avstriji do tiste moči, katera jim gre po njih številu.

V slogi počiva moč Slovanov avstrijskih, v njih slogi pa počiva tudi moč celokupne Avstrije.

Volilci v mestni skupini Maribor-Ptuj pripravljajte se že sedaj na obilno udeležbo. Na dan volitve vsi na volišče! Takrat naj ne bo izgovora: Saj ne bomo zmagali, ampak z geslom: Tem večje število slov. glasov! pojdite na volišče! Smešno bi sicer bilo vedno opozarjati na volitve priprosto ljudstvo, slovenska naša gospoda pa bi na dan volitve obsedela doma za pečjo. Slov. gospoda, meščani in tržani slovenski, na noge, da izkažemo sijajen napredek slov. zavesti po mestih in trgih med Dravo in Muro!

Slovenci ob meji in sicer v radgonskem, cmureškem in arveškem okraju, tako v slov. občinah radgonske in apačke župnije, pri Sv. Ani na Krempergu, pri Mariji Snežni, na Sladkem vrhu, pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu, v Kapli in v slov. občinah lučke župnije volite v 5. kuriji take volilne može, ki bodo glasovali za kmeta Mlakarja. Slovenci za Slovence!

Sv. Jurij ob južni žel. Od pamtiveka šentjurčani še niso videli kaj takega, kakor letos 22. oktobra. Dve sestrji, Uršula Sivka omožena z Andrejem Vovk in Marija Sivka omožena z Blažem Soler ste ta dan po srečno preteklih 50 letih zakonskega življenja svojima možema obljubili zopet zvestobo. To je bil res dan, ki ga je Gospod naredil. Že zgodaj zjutraj so nam naznanjali topiči z Vovkovega doma, da se je približal zaželjeni dan. Ob 9 uri pridejo zlatoporočenci v spremstvu sva-tov: svojih otrok, vnukov, sosedov in prijateljev v župnijsko cerkev, kjer jih je domači g. župnik slovesnosti primerno nagovoril. Po govoru se je vršila zlata poroka. Prizor je bil res ganljiv; kdor ga je videl, ga ne pozabi. Nobeno oko ni ostalo suho, ko smo slišali zlatoporočence odgovarjati na duhovnikova vprašanja. Zlatoporočenci so še vsi pri dobrem zdravju. Po ginljivem obredu se je služila daritev sv. maše, med katero so zlatoporočenci in vsi svatje prejeli sv. obhajilo. Po cerkveni slovesnosti so se podali vsi svatje na domove zlatoporočencev, da se pri dobri kapljici nekaj časa skupaj veselijo. Ta slovesnost nam je lepo pokazala, da Bog svoje zveste služabnike vedno blagoslavlja. Mi pa želimo zlatoporočencem: Bog, ki dal je pedeseto, naj da še dijamantno leto!

Pravičnost Nemcev se posebno sedaj pri volitnem gibanju sijajno kaže. To je razvidno tudi iz sledečega pogovora dveh celjskih nemcev. A.: »Ali si že ti naznanil svoje delavce, ki volijo? B.: Da, že vse, razun ednega, tega pa mi ni treba — ker je windischer«. Tako si torej pomagajo Nemci! Slovenci pozor.

V blaznosti. V noči od 5. do 6. t. m. vračala se je v Celji družba brivskih pomočnikov iz gostilne domu. Po poti potegne eden izmed njih naenkrat nož ter zabode svojega tovariša in ga nevarno rani. Slednjega odpleljali so v bolnico, prvega pa v zapor. Sluti pa se, da je to storil v blaznosti.

Jubilejske kolajne še vedno dobijo one osebe, katerim gre pravica jih nositi, proti znižanemu plačilu 14 v. za kolajno.

V občini Rače je za župana izvoljen g. Anton Faleš, torej je g. Botheju spodletelo. Novi župan je vrl slovenski mož!

Kmetijska zadruga v Slivnici si je na kolodvoru v Račah postavila lepo skladišče in bo začela delovati.

Povozil je vlak ženo Antonijo Mirt na Rožnem blizu Rajhenburga dne 7. nov. Bila je pri priči mrtva.

Z bobom zadušila se je v Račah pri Mariboru 4letna hčerka ključavničarja Mayerja.

Za mariborsko slovensko šolo je daroval gosp. profesor J. Zidanšek 20 K. V isti namen je daroval gosp. Marzidovšek že zadnjič izkazanih 10 K. Bog živi posnemovalce! —

Za šolo na Muti je nabral g. Vincenc Poplaza na Kaudekovi gostiji 3 K.

Slovensko gledališče v Celju. Letošnje predstave začele so se s 1. oktobrom, na kateri dan se je igrala kot prva igra »Brat Martin«, ki je bila nepričakovano dobro obiskana. Manj poslušalcev pa je bilo pri dne 1. novembra se vršeči predstavi »Mlinar in njegova hči«, menda za to, ker se je že v lanski sezoni predstavljala, vrhu tega pa naše verno slovensko ljudstvo ta večer raje doma prebije — pri molitvi za ranjke, kar je vse hvale vredno. — Igro »Mlinar in njegova hči« je radi svojega žalostnega značaja diletantom jako težko pravilno in zanimivo predstavljati. Oziraje se na to in če vpoštevamo, da za nekatere vloge ni bilo primernih moči, se sme način letošnjega predstavljanja te igre še dosti dovoljen imenovati. — Vodstvo dramatičnega odseka je sklenilo predstavljati vsake 14 dni po eno igro. Vsled tega se bode še tekom tega meseca vršila predstava spevoigre »Ob Vrbskem jezeru«, ki je že bila lani na vsporedu in se je s svojimi krasnimi koroško-narodnimi popevkami vsem prikupila.

Iz šole. Nadučitelj pri Sv. Antonu okr. Sevnica je postal g. Ivan Zupančič iz Pečice. Učitelj pri Sv. Antonu v Slov. gor. postane g. Anton Vogrinc iz Slivnice pri Celju, učiteljica pri Sv. Križu tik Slatine postane gea. Ana Ambrusch iz Laškega, na Bizeljskem pa gea. Marija Hiti, v Trbovljah-Vode gospica Ida Maci.

Društvene zadeve.

Slovensko politično društvo v Ljutomeru vabi na zborovanje dne 10. novmb. dopoldne ob 10. uri v gostilni gosp. Ivana Vaupotič v Ljutomeru, dne 11. novembra popoldne ob 3. uri v gostilni gosp. Mart. Slana pri Sv. Juriju na Ščavnici. Pri obeh zborovanjih predstavil se bode volilec kandidat za državnega poslanca v kmetskih občinah gosp. dr. Miroslav Ploj, c. kr. dvorni svetnik pri upravnem sodišču na Dunaju. Rojaki, volilci, vdeležite se v obilnem številu!

Martinov večer priredi bralno in pevsko društvo »Maribor« v nedeljo dne 11. novembra 1900 ob 8. uri zvečer v dvorani Narodnega doma. Igrale se bodo igre »Uskok« in »Bob iz Kranja«. V odmorih svira slavna veteranska godba. Po igrah bode se v restavraciji dražbala Martinova gos in udarjal društveni tamburaški zbor. K obilni vdeležbi vabi odbor.

„Slovensko kat. politično društvo Sloga“ za ormoški okraj priredi v četrtek dne 15. novembra 1900 ob 2. uri popoldne v gostilni gsp. Gomzija v Ormoži izvanredni zbor. Pri istem predstavi se dr. Ploj kandidat za državni zbor za kmetsko skupino Ptuj Ormož, Ljutomer itd. Z ozirom na važnost tega zbora pričakuje se mnogobrojne udeležbe.

Društvo „Dijaška kuhinja“ v Ptuj je imelo 22. oktobra svoj občni zbor, kojega se je vdeleževalo precejšnje število ptujskih Slovencev. Veselilo nas je, videti med njimi tako imenitne odličnjake! Po poročilu tajnikovem in blagajnikovem volil se je novi odbor, ki je za šolsko leto 1900/1 tako-le sestavljen: Predsednik gsp. c. kr. notar Ožgan, namestnik g. dr. Horvat, tajnik č. g. Moravec, blagajnik profesor Majcen, odborniki gg. dr. Brumen, Zelenik, Cilenšek in dr. Ozvald, namestnika gg. dr. Jurtela in Pinterič. — Novi odbor priporoča »Dijaško kuhinjo« vsestranski podpori, posebno rodoljubom ptujkega, ormoškega, ljutomerskega, št. lenartskega in Slov. Bistriškega okraja, — dasiravno nam je podpora, če tudi še tako majhna, od drugih krajev enako ljuba ter se sprejme z največjo zahvalo. — Darovali so v novem šolskem letu 1900/1. gg.: Zupančič, župnik 2 K, Stazinski 4 K, Hajšek kanonik itd. 10 K, Šanda 5 K, Sinko 20 K, Schreiner, kaplan 4 K, dr. Horvat 20 K, Pintarič 6 K, Lorber 4 K, Stepic 4 K, Koje 2 K, Fleck 20 K, Mahorič 3 K, o. L. Vaupotič 4 K, Kavkler 5 K, Kopic 2 K, dr. Stuhec 10 K, dr. Fr. Jurtela 10 K, Oshgan 2 K, Toplak 1 K, Podvinski 2 K, Moravec 2 K, Cilenšek 2 K, dr. Brumen 2 K, Majcen 10 K, sl. posojilnica v Ptuj 200 K. Prisrčna hvala vsem blagim dobrotnikom.

„Slovensko društvo“ priredi v nedeljo dne 11. listopada 1900 ob 3. uri popoldne v restavraciji »Narodnega doma« v Mariboru svoj občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. poročilo v preteklem društvenem letu, 2. volitev novega odbora, 3. državnoborske volitve, 4. morebitni predlogi in nasveti. K obilni udeležbi vabi odbor.

„Katol. polit. društvo“ za kozjanski okraj s sedežem v Kozjem ima prihodnjo nedeljo dne 11. novembra popoldne ob 4ih v prostorih gosp. Franca Gučeka svoje letno zborovanje. Volil se bo nov odbor za eno leto in nastopili bodo razni govorniki, med njimi gospod Anton Korošec, učni prefekt iz Maribora. Slovenci, posebno Vi udje tega društva, pridite tedaj v nedeljo v prav obilnem številu v Kozje, kjer boste marsikaj zanimivega slišali! Na veselo svidenje, uljudno vabi odbor.

Gasilno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavnici priredi v nedeljo 11. novembra »trgatsko veselico« v gostilni gospoda Slana, kjer sodeluje godba gasilnega društva; vse narodnjake ter prijatelje gasilnega društva prijazno vabi odbor.

„Katol. podporno društvo v Celju“ so darovali: Neimenovana 20, Gomilšak G., 10, gg. Presečnik, Vaclavik, Bratkovič, Ropas in Kunst po 4 K, Lajnsic 80 v. Bog povrni!

Slovensko posojilništvo. Dne 3. t. m. so se posvetovali odposlanci slovenskih posojilnic o snovanju diskontnega društva za slovenske posojilnice. Izrekli so se za osnivanje takega zavoda.

Novo bralno društvo se v kratkem ustanovi pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Pravila so že potrjena.

Narodna čitalnica v Ptuj obhaja dne 10. t. m. ob 8. uri zvečer v svojih prostorih »Martinov večer«. Odbor vabi vse ude in prijatelje na vdeležbo.

Gospodarske stvari.

Najprostejša pravila umnega kletarstva.

Prvo pravilo umnega kletarstva se glasi: imej sode vedno polne. Da imamo tu v mislih sode, v katerih leži vino za prodaj, ali sploh za daljšo shranitev namenjeno, ne pa tiste, iz katerih se vsak dan toči, vsak dan pije; razume se pač samo o sebi. In zakaj naj bodo pa sode vedno polne? Zato, da se ne dela na površju vina kan in da se vino ne veši. Kan je glivica, je živo bitje, katero se živi od alkohola vina, torej od najvažnejše vinske tvarine. Ako se pusti, da nastaja na vinu kan, postajalo bode vino vedno slabotnejše. In ako se konečno kan tako namnoži, da postane toliko težak, da se v vinu potaplja, potem je tako vino za proč zlit, ker nima nič več moči v sebi in je tudi kalno.

Vedno polne se pa obdrži sode na ta način, da se jih čez kake tri tedne potem, ko se jih je ob trgatvi polnilo, pa ne prav do vehe napolni ter zabije, potem pa vsak teden ali vsaj vsakih 14 dni zalije. Prej se to seveda ne sme storiti, prej mora vsakega sode nekoliko manjkati pod veho, v kateri je zatakajena kipelna vehe. Ako bi morda se to že prej storilo, to je, ako bi se že koj takrat, ali prav kratko potem, ko se je kipeči mošt iz kadi v sod polnilo, sod do vehe natočilo in potem zabilo, utegnili bi ga v njemu nastajajoča ogljikova kislina raznesti. Za zalivanje, katero se ima, kakor rečeno, vsak teden ali pa vsaj vsakih 14 dni ponavljati (po zimi vsakih 14 dni po leti vsak teden, najboljši vsako soboto) imeti je treba v majhnem sodčku dobre zalije, to je dobrega čisto nič napačnega vina. Da pa tudi v tem sodčku na vinu kan ne nastaja, zakaditi se mora vsak teden vrhu njega nekoliko z žveplenim dimom. Za to zakajenje služi najbolje tako zvana žveplalna kadilnica, kakoršne bi

se ne smelo v nobeni vinski kleti pogrešati, kakoršne se pa po Štajarskem skoraj v nobeni kleti ne nahaja. Taka, iz bakrene ploščevine narejena kadilnica služi tudi za zakajenje praznih sodov, da ne splesnijo, in kakor rečeno, v nobeni kleti bi se je ne smelo pogrešati. Ako konečno zalije zmanjka, zakaditi je treba se ve da, s žveplenim dimom tudi nad vinom v sodu, kar naj se zgodi še posebno tedaj, kadar se iz soda kolikor toliko vina odtoči, in ako ne kaže, ostanek takoj v manjšo posodo pretočiti.

Drugo pravilo umnega kletarstva se glasi: pretakaj vino o pravem času. Pretakanje vršiti se ima v prvem letu vsaj trikrat, namreč prvič o božiču, drugič o veliki noči in tretjič o binkostih. Pretakanje vina ima dvojni namen, namreč prvič ta, vino stanovitno napraviti, in drugič ta, vino v kratkem času do svoje mogoče popolnosti dovesti. Stanovitno napravi pretakanje vino vsled tega, ker se s tem pretakanjem iz spodnjega dnišča drožje odstrani, v katerih, ako se jih ne odstrani, kaj lahko vino pogubljivo kipenje ali boljši rečeno, gnjenje nastane, katero v navadnem jeziku po Dolenjskem kubin imenujejo. Stanovitno napravi pa pretakanje vino tudi vsled tega, ker pride pri pretakanju s zrakom v dotiko. Ta dotika pa stori, da se kisik v zraku spoji z beljakovinami, katere se v vinu raztopljenah nahajajo in katere tudi lahko vina pokvarijo. Učinek tega spajanja je ta, da se beljakovine strde ter strdjene na vamp soda vležejo, od koder se jih s sledečim pretakanjem lahko odstrani. Nekateri Štajarci so mnenja ali pa še celo prepričanja, da pretakanje vina slabi. In v gotovem oziru imajo prav, kajti prve tri štiri tedne po pretakanju je vino res nekako kalno, svežano, skratka slabotno. Ali vse to se popravi, in na mah je vino zopet čisto, čistejši kakor je prej bilo in — posebno pa postane boljšega okusa, boljšega duha, s kratka, pretakano vino postane v vsakem oziru boljši, kakor je prej bilo, posebno pa postane stanovitno. Razume se pa samo o sebi, da se mora pretakanje z največjo natančnostjo vršiti, to je, pretakati se mora v popolnoma izmit sod, in kakor hitro prične le količak kalno vino teči, vlivati se ga ne sme več v sod ampak v posebno posodo. Ako se pretakanje z največjo natančnostjo, največjo snago ne vrši, potem ne izpolni svojega namena.

Cerkvene zadeve.

Dne 28. oktobra se je vršila na Bučah izvanredna cerkvena slavnost. Blagoslovila se je mladeniška zastava, ki so si jo omislili bučki mladeniči pri šolskih sestrah v Mariboru. Zastava je kras cerkve in znak krščanskega prepričanja bučkih mladeničev.

Duhovniške spremembe. Vlč. gospod župnik policijski Ivan Lenart je dobil župnijo Šmartina pri Slovenjem Gradcu.

Cenjenim našim naročnikom!

Kdor je nov naročnik in nam kaj pošilja, naj to izrecno pove. Ta mali trud nam mnogo mnogo dela prihrani, ker smo z delom itak preobloženi. — Stari naročniki naj izvolijo blagohotno pri pošiljatvi naročnine, pri reklamacijah itd. zapisati število, ki je zapisano na adresnem zavitku. — Reklamacije v odprtih pismih so poštnine proste. — Nekateri naročniki dolgujejo naročnino že po več let. Kdor list redno sprejema, podaja se v dolg in se zaveže s tem dolg poravnati vsaj do konca leta.

Postročba točna, cene nizke.

Na debelo, na drobno.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“
Celje, Graške ulice 12

Priporoča svoje lahko tekoče **slamorenice** najboljših sestavov kakor tudi izvrstne **slamorenice kose**. Dalje svojo veliko zalogo izdelkov iz **kamenščine, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike** v vsakovrstnih oblikah, **cementa, stavenih in pohištvenih okovov, peči, štedilnikov** od najprostejših do najfinejše izpeljave, Kmetovalcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo **Toma-469 3** **ževo fosfatno moko** po tovarniški ceni.

Velika izbira železnih nagradnih križev.

Slavno občinstvo vabim, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo.

Zahvala in priporočilo!

Zahvaljujoča se za zaupanje, ki ste ga skozi 15 let skazovali mojemu ranjkemu soprogu, naznanjam ob enem, da nadaljujem obrt pod tvrdko

Albert Fiebiger,

z pomočjo spretnega poslovodja, in da bode vedno moja skrb tudi zanaprej kakor najbolj zadovoljiti cenjene odjemalce in naročnike. Odličnim spoštovanjem

Cecilija Fiebiger,

479 1

vdova kotlarskega mojstra

v Mariboru, Koroška ulica št. 6.

Fotografski zavod v Mariboru

— je najstarejši —

Henrika Krapeka,

v Fritsch-evi vili
Badgasse št. 11.

Dohod k vili skozi Grabengasse, Bad- in Fabriksgasse.

Zalagatelj c. kr. avstrijske uradniške zaveze.

Priporoča fotografska dela vsake vrste od medajlonove do človeške velikosti, ter vse najboljše in najhitreje izvršuje.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Špitalske ulice št. 12.

Nakup in prodaja vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut itd. za najkulantnejših pogojev. Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim. Zavarovanje proti kurzni izgubi. Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na girokonto s 4½% obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga. Eskompt menjic najkulantneje. 467 6 Borzna naročila.

Karol Tratnik,

izdelovatelj cerkvenega orodja in pa posode stolne ulice št. 1. v Mariboru, Domgasse Nr. 1

Priporoča se preč. duhovščini za naročila cerkvenih orodij:

monštranc, kelihov, ciborijev, lestencev, križev, svečnikov, itd. v različnih zlogih, katere prav lepo in trpežno izdeluje.

Staro cerkveno orodje prav dobro popravljam, poslatim ali posrebrim v ognji.

Za vse svoje izdelke jamčim, priznalna pisma naročnikom na razpolago.

Svoji k svojim.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu **vsakovrstne podobice, molitvenike, rožne vence, svetinjice, križce.**

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobice je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, **rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja** itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, **svetinjice** različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak uad ali zasebnike štampilije (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Hiša in vila

na prodaj. Zraven je sadunosnik in vrt, studenec z izvrstno vodo. Stanovanje je primerno posebno za penzioniste. Pojasnila daje Anton Merčun, Maribor, Weinbaugasse 1. 476 2

Hiša in posestvo

dva in pol orala njiv, vrt in sadunosnik se takoj pod ugodnimi pogoji prodaja. Več pove lastnik g. Dominko, ptujska cesta 28, v Mariboru. 484 1

Vožnje karte in tovarni listi v **AMERIKO**

Kraljevi belgijski poštni parnik
Red Star Linie, Antwerpen
vozi naravnost v

Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr.
avstr. vlade. — Natančna pojasnila daje

Red Star Linie, Dunaj

IV. Wiedenergürtel 20

ali pa

34

Anton Rebek v Ljubljani —
Kolodvorske ulice 34.

Julij Popper, Innsbruck —
Südbahnstrasse 2.

Najčistejše olje

iz kostij napravljeno za šivalne
stroje in kolesa (bicikle) v tovarni
H. Morbius in Fils, Bazel (Švica).

Dobi se pri 14-26

R. Strasmayer-ju, puškarju
v Mariboru.

Izvrsten letoš. mošt

z 13° do 18° dobi se po 28-50 v. l.
za izvrstna vina pri dvakrat di-
plomovanem c. kr. poštarju **Fr.**
Košer v Juršincih pri Ptuj.
473. 1

Viničar

se išče do sv. Martina, ki ima od
4—6 delavnih močij. Oglasi naj
se pri gosp. **Fr. Gertu**, županu v
Framu. 458. 1

Franc Brezovšek, Konjice, izdelovalec cementnih rečij

priporoča vsa v njegovo stroko spadajoča
dela, na pr. ploščice za tlak po cerkvah
in drugod, korita za studence in za hleve,
jasli, strešnike, stopnice, podboje, vsako-
vrstne predmete za stavbe. Vse se izdeluje
iz najboljšega portland-cementa, in sicer
z rokami, in vsled tega je blago trpežniše,
kakor če se dela s strojem. Cena zmerna.
Kjer sem v dobi dveletnega bivanja v Kon-
jicah že delal, povsod so z mojim delom
zadovoljni. 1

Priporočilo!

Kot novo izvežbani zidarski
vodja se priporočam č. g. župnikom
in občinskim predstojnikom za
nove stavbe. Delam točno in ceno.
Kdor želi kako stavbo imeti dobro
izvršeno, naj se oglasi pri meni

Janez Gašparič

zidarski vodja.

Sejanci pri Sv. Tomažu,
p. Ormož. 436. 1

Razne

uradne pečate

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Otvoritev trgovine!

P. n.

Najljudneje naznanjam, da sem otvoril

v Celju, Graška ulica šte. 4
steklarsko obrt

pod trdko

Fran Strupi

kjer prodajam vsakovrstno v to stroko spadajoče blago,
kakor steklo, porcelan, svetilnice, zrcala, različne okvirje
za podobe, šipe za okna itd., itd.

na debelo in na drobno. 475 2

Prevzamem tudi vsa v to stroko spadajoča dela
pri stavbah kakor tudi vsa popravila, katera izvršim po
najnižjih cenah. V obila naročila se priporoča.

Postrežba točna in solidna.

Mojster Konrad Skaza

atelir za cerkvena dela in posestnik

v Sv. Ulrich-u,
Gröden na Tirolskem

se priporoča preč. cerkvenim predstojništvom za
prenovljenje cerkvenih del, za preskrbljevanje
novih oltarjev, lec, rezljanih (Relief) in slikanih
križevih potov, posameznih podob, kipov in
križev. Specialist za Betlehemske jaslice z 30
rezljanimi podobami od 30 glđ. višje.

Za vsako poljubno podobo pošljem originalne
fotografije; za križe pa rezljane razpela na
ogled, frankovano vsakemu duhovniku.

Spričevalo.

Gospod Konrad Skaza, pozlatar in slikar skozi
10 let delovodja pri Stuflesserju v Gröden na Tirolskem,
je prenovil letos v cerkvi Matere božje v Vitanju dva
oltarja leco in orglje. Delo je izvršil, kakor večaki
sodijo, lepo okusno in fino, da ga smem z najboljšo
vestjo najtoplejše priporočati cerkvenim predstojništvom.
Tudi cena je nizka. Ker je preskrbel za tukajšnji okraj
mного kipov in krasnih križev iz Tirolskega, sem se
sam prepričal, da je mnogo boljše, enake reči pri tem
gospodu naročevati, kakor po kateri drugi poti. — Ker
pa je g. Skaza naš slovenski rojak in zasluži da se mu
vsakovrstna cerkvena dela izročajo.

Vitanje, 5. avgusta 1899. J. Zičkar, župnik.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak
zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi,
ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in
sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna
kava družbe sv. Cirila in Metoda.“

Dobiva se povsod. 33

Zaloga pri **Ivan Jebačinu v Ljubljani.**

Naznanilo!

Podpisani si usojam naznaniti
vsem posestnikom vinogradov, da
bom imel koncem tega leta in
prihodnjo spomlad veliko mno-
žino na suho cepljenih trt različ-
nih dobrih in čistih vrst ceplje-
nih na Riparijo portalis in Ru-
pestris Monticolo in sicer:

6000 Laški rilček (Välsch-
riesling), 4000 Žlahtine (Gutedel),
2500 Šipona (Mosler), 2000 Tra-
minerja (Traminer), 1000 Mali
rilček (Kleinriesling), 1000 Beli
rafol (Ranfol weiss), 1000 Bur-
gunder beli (Burgunder weiss),
900 Burgunder rudeči (Burgunder
roth), 900 Sylvaner (Grüner Syl-
vaner).

Cepljeno na Rip. portalis.

600 Traminerja (Traminer),
550 Burgunder beli (Bugunder
weiss), 300 Sylvaner (Grüner Syl-
vaner), 100 Šipon (Mosler), 100
Žlahtina (Gutedel).

Cepljeno na Rup. Monticolo.

50 Šipon (Mosler) na Solonis.
Skupaj 21.000.

Vse te trte so dobre rasti, lepo
zaraščene in dobro vkoreninjene
ter se prodajo po 160 kron 1000
komadov, ali 8 kr. komad; kdor
naroči najmanj en tisoč, dobi jih
50 brezplačno.

Oglasiti se je vsaj do novega
leta pismeno ali ustmeno pri
Antonu Slodnjaku, trtnarju
v Juršincih pri Ptuj.

Ivan Cesar

podobar v Mozirju (Štaj.)

uljudno naznanja, da je z dnem
1. oktobrom t. l. svojo zalogo
iz Narodnega doma v Celju pre-
selil nazaj v Mozirje, ter da bode
kakor do sedaj, tudi zanjprej vse
v svojo stroko spadajoča dela v
Mozirju izvrševal, ter se preč.
duhovščini in slav. občinstvu za
nadaljna naročila vljudno pripo-
roča. 477. 1

„Gloria“ redilna krma za konje,
zabranjuje bolezn, vzdrži konje
močne in iskrene

„Gloria“ začimba krma govedi,
pospešuje prebavljanje, čisti kri,
zboljšuje in množi mleko.

„Gloria“ mlekarski prašek za
krave, pospešuje izločenje mleka
in odstranjuje napake mleka.

1 veliki zavitek velja K 1'20, mali
K 0'70, 5 kg. v zavitku za poskus
po pošti K 5'— poslano iz Dunaja.
Barteljevo klajno apno, neobhodno
potrebni dodatek h krmi za
mlado, molzno in brejo živino,
v slučaju, da živina liže, da ima
kostne bolezni itd. 5 kilogr. za
poskus K 2'—, 100 kg. K 22'—
iz Dunaja.

Vaselino mazilo za usnje v ple-
hastih škatljah: 1/2 kg. 60 vin.,
1 kg. 1 K, 5 kg. K 4.

Rusko patent. mazilo za usnje po
1/2 kg. K 1'10, 1 kg. K 2'—, 5
kg. K 8.—

— Navodilo brezplačno. —

Miha Barthl in drug.

Dunaj X. 460. 7

Kdor hoče 400 mark

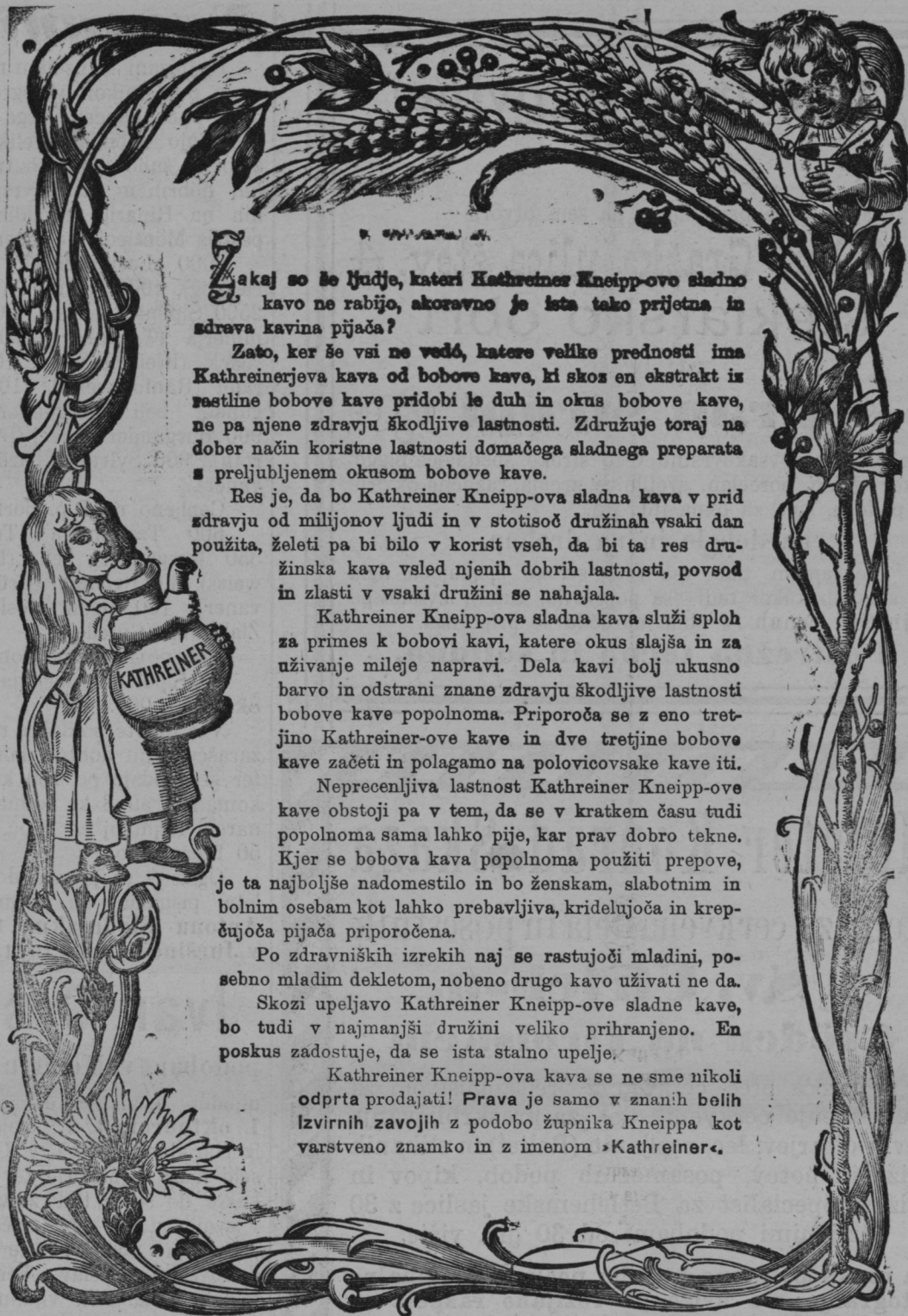
garantirano mesečno lahko

in pošteno zaslužiti? Naj

pošlje naslov z znamko:

V. 21 Annoncen - Exped.

K. F. Wojtan, Leipzig-Lnd.

Zakaj so še ljudje, kateri Kathreiner Kneipp-ovo sladno kavo ne rabijo, akoravno je ista tako prijetna in zdrava kavina pijača?

Zato, ker še vsi ne vedo, katere velike prednosti ima Kathreinerjeva kava od bobove kave, ki skoz en ekstrakt iz rastline bobove kave pridobi le duh in okus bobove kave, ne pa njene zdravju škodljive lastnosti. Združuje toraj na dober način koristne lastnosti domačega sladnega preparata s preljubljenim okusom bobove kave.

Res je, da bo Kathreiner Kneipp-ova sladna kava v prid zdravju od milijonov ljudi in v stotisoč družinah vsaki dan použita, želeli pa bi bilo v korist vseh, da bi ta res družinska kava vsled njenih dobrih lastnosti, povsod in zlasti v vsaki družini se nahajala.

Kathreiner Kneipp-ova sladna kava služi sploh za primes k bobovi kavi, katere okus slajša in za uživanje mileje napravi. Dela kavi bolj ukusno barvo in odstrani znane zdravju škodljive lastnosti bobove kave popolnoma. Priporoča se z eno tretjino Kathreiner-ove kave in dve tretjine bobove kave začeti in polagamo na polovicovsake kave iti.

Neprecenljiva lastnost Kathreiner Kneipp-ove kave obstoji pa v tem, da se v kratkem času tudi popolnoma sama lahko pije, kar prav dobro tekne. Kjer se bobova kava popolnoma použiti prepove, je ta najboljše nadomestilo in bo ženskam, slabotnim in bolnim osebam kot lahko prebavljiva, krideljujoča in krepjujoča pijača priporočena.

Po zdravniških izrekih naj se rastujoči mladini, posebno mladim dekletom, nobeno drugo kavo uživati ne da.

Skozi upeljava Kathreiner Kneipp-ove sladne kave, bo tudi v najmanjši družini veliko prihranjeno. En poskus zadostuje, da se ista stalno upelje.

Kathreiner Kneipp-ova kava se ne sme nikoli odprta prodajati! Prava je samo v znanih belih izvirnih zavojih z podobo župnika Kneippa kot varstveno znamko in z imenom »Kathreiner«.

P. n.

485 3

Dovoljujem si vljudno nanniti, da sem otvoril dne 10. oktobra t. l. svoj

zobozdravniški

atelier

za vse zobozdravniška dela.

Ordinacijske ure so:

od 8.—12. dopoldne in od 2.—5. popoldne v Narodnem domu v Celju.

dr. Hinko Suklje

praktični zdravnik.

Cerkovnik

mlad neoženjen, pošten z lepimi spričevali išče službe na kaki večji ali vsaj dobri fari.

Več pojasnuje **Jožef Medved** sluga pri dr. Bock, Ljubljana, Gradišče 7. 483

Mladega trg. pomočnika

dobro izurjenega v manufakturnem in specerijskim blagu. Tudi učenca z dobriimi šolskimi spričevali od poštenih staršev sprejme takoj:

Jakob Volovec

trgovina z mešanim blagom v Ljutomeru, Štajarsko. 461 (1)

Na prodaj

novi hram, trdna stavba, 4 stanovanja, kleti, drvarnica, studenec, sadonosnik in kuhinjski vrt, blizu cerkve in šole. Cena 5600 gld. 2300 gld. ostane lahko na dolgu. Več pove upravnistvo. 470 9

Umetno-obrtna delavnica
cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** priseženega izvedeneca
v Mariboru,

Kokoschinegg-Allee, Hilarinsstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd. Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo nagrobnih spomenikov. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobnih kamenov od peščenega kamena, mramorja, granita in sijenita.

Solidna postrežba in prav nizke cene.

38

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki
za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Zaloga in posojilnica glasovirjev
Berte Volckmar,

državno izkušane učiteljice na glasovirju

v Mariboru, Gornjih gosposkih ulicah št. 54.

v pritličju nasproti c. kr. državne gimnazije

Priporoča svojo bogato zalogo

novih

glasovirjev

in

pijanin

s križnimi strunami,
(orehovo polituro, črni in ameriški orehov les)

kakor tudi

Harmonij

po evropskem in ameriskem seznaem sestavu iz najboljših tovarn po tovarniških cenah.

Glasovirji „Ehrbar“!

jamči se pisмено. Plačuje se v obrokih. Stari glasovirji se zamenjavajo in prodajajo.

Posojila po najnižji ceni.